

heldbringende Maade; det er Udtalelser, som er faldet dels fra den ærede Ordfører, dels fra den højtærede Indenrigsminister. Den ærede Ordfører har udtalt, at det har forlydt indtil for ganske nylig, at man — det er Landstinget, der tales om — i Aar nærede store Betæneligheder og egentlig ikke var til Sinds at gøre noget ved Sagen. Det forekommer mig mærkeligt at bringe saadanne Rygter frem, thi disse Rygter har jo været ganske grundløse, der har hele Tiden fra vor Side været arbejdet paa at bringe Forslaget igennem, men tillige paa at give det den bedst mulige Form, og det var først paa et senere Tidspunkt under Forhandlingerne, at det lykkedes at finde den Form, hvori Lovforslaget nu endelig er vedtaget her i Tinget. Endelig har den ærede Ordfører sagt: „..... er jeg tilbøjelig til at tro, at det ikke mindst er Kvinderne selv, der har bevirket, at der er kommet lidt Skub i Arbejdet oppe i Landstinget.“ Ærede Medlemmer erindrer maaske, at der for ikke lang Tid siden mødte Deputationer i Landstinget, og der stod Artikler i forskellige københavnske Blade om, at nu maatte der gøres alvorligt Forsøg paa netop for de fattige Enkers Skyld at faa gjort noget for Lovforslaget. Jeg ønsker ved denne Lejlighed at faa slaaet fast, at den Gang vi modtog denne Deputation af Kvinder, som talte Enkernes Sag, var Behandlingen af Lovforslaget allerede saa vidt fremskredet, at disse Dammers Henvendelse ikke gav noget Stød til Fremme af Lovforslaget. Vi saa deri et Udslag af den Interesse, der fra den Side næredes for Enkerne, men Udvalgets Flertal havde allerede forinden dette Tidspunkt ført Behandlingen af Lovforslaget saa langt frem, at den Formodning, den ærede Ordfører i det andet Ting har udtalt, at det skulde være Kvinderne selv, der havde givet Stødet til, at Lovforslaget var blevet fremskyndet i Landstinget, ikke er rigtig.

Endelig skal jeg i Anledning af en Udtalelse, der faldt fra den højtærede Indenrigsminister, tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Den højtærede Indenrigsminister talte om, at Enken ikke kan faa Hjælp af Hjælpekassen, naar hun faar Hjælp ifølge denne Lov, og den højtærede Indenrigsminister udtaler saa — med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier —: „Jeg synes, at dette er håardt, og jeg kan ikke undlade at sige, at jeg har Følelsen af, at man fra Landstingets Side har sagt saaledes: Ja, naar vi endelig skal give denne Lov, vil vi gøre den saa ubehagelig for Folketinget som muligt.“ Det

forekommer mig mildest talt mærkeligt, at den højtærede Indenrigsminister, der dog stadig har ladet sig forlyde med, at det laa ham saa meget paa Sinde at faa dette Lovforslag gennemført, vil stille sig saaledes overfor dette Tings Medlemmer, at han giver det Udseende af, at vi her har været uvillige til at vedtage Lovforslaget, og at vi har tragtet efter at gøre det saa ubehageligt for Folketinget som muligt. Jeg vil tillade mig at nedlægge en bestemt Indsigelse derimod; der har fra vor Side været arbejdet paa at faa det bedst mulige ud af denne Lov, og naar det baade fra den højtærede Indenrigsministers Side og ogsaa fra andre Sider har været høvdet, at Landstinget har været utilbørligt længe om denne Lov — den har hvilet 7 Fjerdingaar i Landstinget, er der blevet sagt —, vil jeg her gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Indenrigsminister allerede i Fjor fremsatte dette Lovforslag, maatte vi fra vor Side finde det ganske ubetimeligt under den daværende slette finansielle Situation at fremsætte et Forslag, som paa byrdede det offentlige nye og store Udgifter. Man skulde have ventet, at Medlemmerne af den Regering, der havde paa taget sig at bringe Balance til Stede i Stats-husholdningen, ikke vilde stille nye store Krav til Statskassen paa et Tidspunkt, hvor der endnu ikke var skaffet Balance, men at man havde udskudt dette til et senere Aar. Men naar et Medlem af den høje Regering ikke har haft Opmærksomheden henvendt derpaa og ikke har samvirket med sin egen Regerings Finansminister i Bestræbelserne for at tilvejebringe Balance, maatte det være en uafviselig Pligt for Landstinget at sørge for, at man ikke ved Vedtagelsen af Love herfra bidrog til at forøge Underbalancen. Efter at Balancen i Fjor er bragt til Veje, har vi her taget Sagen op med fuldt Alvor og med Ønsket om at bringe det bedst mulige ud af den.

Indenrigsministeren (Jensen - Sønderup): Maa jeg i Anledning af de sidste Udtalelser af den højtærede Ordfører vedrørende det efter hans Mening mindre rigtige i at forelægge et Forslag som dette i Fjor, før man var klar over, om man fik Balance i Statshusholdningen, sige, at som det fremgik af de Redegørelser, den højtærede Finansminister havde Lejlighed til at fremkomme med, ved den Samling af Indtægtslove, som blev forelagt saavel i Folketinget som i dette høje Ting, var der ogsaa taget Hensyn til den paaregnede